

[Jørgen Estrup]

til forhandling. Og jeg vil meget gerne gøre de sidste ord i redegørelsen til mine egne, nemlig at vi skal gå til opgaven uden fordomme og forudfattede meninger. Det er faktisk en nødvendighed, hvis vi i fællesskab skal komme igen på dette område.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Alle, der har taget denne debat seriøst, har jo ment, at vi skal gå til debatten uden fordomme og forudfattede meninger. Det er da også det, jeg gerne har villet, men for at jeg nu ikke skal stikke fast i mine fordomme, bliver jeg nødt til at spørge hr. Jørgen Estrup, hvad det egentlig er, Det Radikale Venstre mener med et lovpligtigt dagpengesystem, hvor vi alle er med til at betale og ingen kan slippe fri.

Det er jo faktisk sådan, at det system har vi i dag. Vi har et system, hvor dagpengene er finansieret delvis af arbejdsgiverne – det er nu lagt over på det offentlige for en tid, vi ved ikke hvor længe – og så betaler lønmodtagerne selv via deres kontingent.

Men vi betaler jo alle sammen via skatten til systemet. Jeg må indrømme, at man jo kan sige: Jamen der er altså nogle, der slipper lidt billigere i skat end andre, og det burde vi gøre noget ved, men så lad os gøre noget ved det. Via skatten har vi altså alle sammen medansvar for, at vi har ledighed i det her land, og der er nogle mennesker, der må have erstatning, fordi de ikke kan få arbejde. Så har vi det solidariske princip inde, og det er vel det bedste princip, som findes.

Jeg har hørt op til flere, også arbejdsministeren, men også hr. Jørgen Estrup, sige, at vi har verdens bedste dagpengesystem. Så bliver jeg nødt til at spørge: Jamen hvorfor skal det så lægges om og laves om hele tiden? Hvorfor koncentrerer vi kræfterne så meget om den side af det, når vi nu har den gode, indbyggede solidaritet, i stedet for at bruge kræfter på at gøre skattesystemet ordentligt, så vi alle kom til at betale til systemet?

Vi har jo princippet om, at alle skal betale, når samfundet kollektivt ikke kan stille arbejdspladser til rådighed. Skulle vi nu ikke beholde det og så koncentrere os om det, det handler om: at få skabt nogle arbejdspladser i det omfang, det overhovedet er muligt at lovgive sig frem til det?

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Nej, jeg synes faktisk ikke, at vi har et system i dag, som rummer den solidaritet og det medansvar, som er nødvendigt for et sådant dagpengesystem.

I princippet kalder vi det jo et forsikringsystem, og det betyder vel, at de, der kan nyde godt af det, hvis de kommer ud for ledighed, også skal være dem, der primært betaler til det. Det vil sige, at en meget stor del af udgiften faktisk burde hvile på produktionen. Det gør den ikke i dag.

En meget stor del af udgiften finansieres, sådan som fru Lilli Gyldenkilde sagde det, over skatterne. Det betyder, at en række mennesker faktisk bidrager til dagpengesystemets finansiering uden selv at være på arbejdsmarkedet.

Den anden del af det er, at de, der er på arbejdsmarkedet, har en meget nærliggende mulighed og i nogle tilfælde også interesse for at vælte udgifterne og byrderne over på samfundet generelt og dermed på nogle, som egentlig ikke kan få glæde af dagpengesystemet.

Jeg synes, vi skal have et system, hvor der i langt højere grad er sammenhæng mellem mulighederne, glæden ved at have en forsikringsordning og udgifterne. Det tror jeg er nødvendigt for at forstå, at dette er andet end blot en skat eller en social ydelse.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Problematikken beskrives jo sådan, at arbejdsløsheden især bæres af ufaglærte, især kvinder, det ved vi, og på nogle områder også af korttidsuddannede. Veluddannede, det være sig veluddannede håndværkere og veluddannede akademikere og veluddannede med mellemuddannelse, bærer ikke den store del af arbejdsløsheden.

Hvis man vil gå fra det synspunkt, vi har på dagpengefinansieringen i dag, og over til et medansvar, så betyder det, at præcis de grupper, vi har talt om – de er i forvejen hårdt pressede, fordi de går på lave lønninger, hvis de har arbejde, og da de ikke har det, går de på understøttelse – vil man pålægge at betale mere til dagpengene.

Jamen jeg vil gerne retledes. Hvis jeg har misforstået det, vil jeg med glæde se hen til, at